

2/23. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2023. január 12.

A Bíróság ítélete a C-702/20. sz. | DOBELES HES és a C-17/21. sz. | GM egyesített ügyekben

Állami támogatás bevezetése mint olyan nem eredhet bírósági határozatból

2005. május 5-én Lettország olyan (2005. június 8-tól 2014. december 31-ig hatályban lévő) törvényt fogadott el, amely módosította a termelési többletnek a villamosenergia-termelők által megemelt díjon történő értékesítésére alkalmazandó eljárást. E törvény előírta, hogy a megújuló energiaforrásokból villamos energiát előállító azon termelőkre, akik ezen időpontban már megkezdték tevékenységüket, továbbra is a korábbi feltételek alkalmazandók, amelyek a megemelt díjon történő értékesítésre alkalmazott árakat illetően lényegében kedvezőbbek voltak. A DOBELES HES SIA és a GM SIA két olyan lett vállalkozás, amely megújuló energiaforrásokból villamos energiát előállító vízerőműveket üzemeltet. E törvény hatálybalépését követően a villamos energia átlagos díjának megállapítására hatáskörrel rendelkező lett szabályozó hatóság e törvényt úgy értelmezte, hogy az e termelők vonatkozásában a 2005. június 7-én hatályban lévő értékén befagyasztja az átlagos villamosenergia-értékesítési díjat. E hatóság ennél fogva e díjat nem aktualizálta többé.

Emiatt a felperes vállalkozások „kártérítés” megfizetését követelték a szabályozó hatóságtól a díj befagyasztása miatt őket ért veszteségek megtérítése érdekében. A szabályozó hatóság e kérelmeknek nem adott helyt, a lett közigazgatási bíróság azonban részben helyt adott a kereseteiknek.

A lett legfelsőbb bíróság, amelyhez felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be, az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdésének, az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdésének, a *de minimis* támogatásokról (olyan csekély összegű állami támogatások, amelyeket nem kell bejelenteni a Bizottságnak) szóló rendeletnek¹ és az EUMSZ 108. cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló rendeletnek² az értelmezését kérte a Bíróságtól.

A Bíróság először is kimondja, hogy két vagylagos kritérium lehetővé teszi „állami források” azonosítását, amely források felhasználása szükséges ahhoz, hogy az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett „állami támogatás” álljon fenn: vagy a nemzeti szabályozás értelmében kötelezően fizetendő adóból vagy más levonásokból származó és e szabályozásnak megfelelően kezelt és felosztott forrásokról van szó, vagy pedig az adott összegek folyamatosan állami ellenőrzés alatt maradnak.

A Bíróság e tekintetben rámutat arra, hogy a lettországi villamosenergia-piac teljes liberalizációjának időpontja nem releváns annak értékelése szempontjából, hogy a villamos energia emelt áron történő megvásárlása által jelentett előnyt állami támogatásnak kell-e minősíteni. Az **„állami támogatásnak” minősítés ugyanis nem függ attól a**

¹ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2013. december 18-i 1407/2013/EU bizottsági rendelet (HL 2013. L 352., 1. o.).

² Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. július 13-i (EU) 2015/1589 tanácsi rendelet (HL 2015. L 248., 9. o.).

feltételtől, hogy az érintett piacot előzetesen teljesen liberalizálták.

A Bíróság emlékeztet továbbá arra, hogy az állami támogatás, amely bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését előnyben részesítő hatósági intézkedésnek minősül, jogi jellegét tekintve alapvetően különbözik azon kártérítéstől, amelyet adott esetben a nemzeti hatóságok kötelesek magánszemélyek részére, az általuk e személyeknek okozott kár megtérítése érdekében megfizetni. Így a kártérítés nem minősül az uniós jog értelmében vett állami támogatásnak. Ezzel szemben annak eldöntése szempontjából, hogy adott összegek „állami támogatásnak” minősülnek-e, közömbös, hogy az azok megfizetése iránti keresetek a nemzeti jog értelmében „kártérítési igénynek” minősülnek.

Egyébiránt, amennyiben valamely nemzeti szabályozás „állami támogatást” vezetett be, az e szabályozás alapján bíróság előtt követelt összeg megfizetése szintén ilyen támogatásnak minősül.

A Bizottság érvelésére válaszolva **a Bíróság kimondja, hogy az állami támogatás bevezetése mint olyan nem eredhet bírósági határozatból. Ez ugyanis a bíróságok feladatától idegen célszerűségi értékelésen alapul.**

Ezt követően a csekély összegű támogatásokra vonatkozó uniós jog alkalmazhatóságát illetően a Bíróság megjegyzi, hogy a felperesek által már megkapott és a referencia-időszak vonatkozásában még követelt pénzeszegek teljes összegére tekintettel kell értékelni – feltéve, hogy állami támogatásokról van szó – a támogatások *de minimis* jellegét.

Végül abban az esetben, ha a nemzeti bírósághoz azon oknál fogva jogellenes támogatás kifizetése iránti kérelmet nyújtanak be, mert azt nem jelentették be a Bizottságnak, noha az nem minősül csekély összegű támogatásnak, e bíróság az ilyen kérelmet köteles elutasítani. A nemzeti bíróság azonban helyt adhat egy olyan kérelemnek, amelynek tárgya a Bizottságnak be nem jelentett új támogatásnak minősülő összeg kifizetése, azzal a feltétellel, hogy e támogatást az érintett nemzeti hatóságok előzetesen megfelelően bejelentik ezen intézménynek, és ez utóbbi e tekintetben hozzájárulását adja, vagy úgy kell tekinteni, hogy hozzájárulását megadta.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege és összefoglalása](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎(+352) 4303 5499

Kövesse a híreket!

